

0 20 procent wzrosła produkcja przemysłu lekkiego w ZSRR

(M MOSKWA (PAP)) W szybkim tempie rozwija się radziecki przemysł lekki. W I półroczu 1951 r. dał on o 20 proc. więcej produkcji niż w I półroczu roku ubiegłego. Przemysł lekki wprowadził w tym okresie ponad plan miliony metrów tkanin poważnej ilości odzieży, obuwia i innych towarów. Znacznie wzrosł asortyment towarów, podniosła się ich jakość.

40-lecie twórczości literackiej Borysa Ławreniewa

(M MOSKWA (PAP)) — Radziecki świat literacki obchodził w tych dniach 40-lecie urodzin i 40-lecie twórczości literackiej jednego z najwybitniejszych radzieckich dramaturgów i publicystów — Borysa Ławreniewa. Ławreniew jest autorem sztuk „Przełom” i „Za tych co na morzu”, wystawianych nie tylko w ZSRR, lecz i poza jego granicami. Ostatnio grama sztura Ławreniewa jest „Głos Ameryki” poświęcony waice o pokój.

Linia autobusowa Moskwa — Jalta o długości 1.500 km

(M MOSKWA (PAP)) Szkoła rozwija się w ZSRR autobusowa komunikacja międzymiastowa. Ostatnio przedłożono aż do Jalty dotychczasową linię autobusową łączącą Moskwę z Symferopolem. Doskonale wyposażony, komfortowy autobus pasażerski — „Zis-163” przebywa 1.500-kilometrową trasę Moskwa — Symferopol — Jalta w ciągu 47 godzin wraz z postojami.

Największe w Europie zakłady optyczne uruchomiono w Pradze

(M PRAGA (PAP)) W Pradze uruchomiono największe w Europie zakłady optyczne. Przy zakładach czynny będzie specjalny dział wykonujący w nagłych wypadkach okulary na oczekaniu.

Mimo represji rządu trwa strajk urzędników państwowych w Grecji

(M SOFIA (PAP)) Rozgłoszła Wolnej Grecji podaje, że urzędnicy państwowi kontynuują strajk mimo nowych brutalnych represji rządu faszyzowskiego, który zawiadomił, że zaprzestaje wypłaty pensji strajkującym w Atenach i w innych miastach właściciele sklepów spożywczych popierają strajkujących, udzielając im kredytu. Robotnicy różnych zakładów przemysłowych wyrażają solidarność ze strajkującymi urzędnikami państwowymi.

Ponad 1,6 miliona Wietnamczyków podpisało apel o Pakt Pokoju

(M PEKIN (PAP)) Wietnamska Agencja Informacyjna podaje, że w Wietnamie w okresie od 22 czerwca do 15 lipca br. dalszych 398.035 osób podpisało Apel Światowej Rady Pokoju. Przeszło 248.000 z wyżej wymienionej liczby podpisało Apel o kupowaniu przez Francuzów prowincji Wietnamu Północnego.

WIEDEN (PAP) — W Austrii do 15 lipca pod Apellem Światowej Rady Pokoju złożono podpisy 751.286 osób. Akcja zbierania podpisów pod Apellem trwa.

Samoloty włoskie pogwałciły granice Albanii

(M TIRANA (PAP)) — Ministerstwo Spraw Zagranicznych Albańskiej Republiki Ludowej wyczyli poselstwu włoskiemu w Tiranie notę protestacyjną, w związku z 15-krotnym pogwałceniem przez samoloty włoskie granic Albanii w okresie od 5 do 30 czerwca.

Z Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Karlowych Warach

(M PRAGA (PAP)) Na odbywającym się w Karlowych Warach Międzynarodowym Festiwalu Filmowym wyświetlano z kolei film produkcji francuskiej pt. „Wielkie życie”. Film ten poświęcony jest ciężkim warunkom życia w powojennym Paryżu, demoralizacji, której ulega młodzież francuska, wchwywana w atmosferę spekulacji, zaktmania i grabieży.

Szybko postępują prace przy budowie wykańczalni tkanin bawełnianych w Ozorkowie

(M PRAGA (PAP)) W tych dniach przy budowie wielkiej wykańczalni tkanin w Ozorkowie postępują się w szybkim tempie naprzód. Wykańczalnia, która będzie oddana do użytku w 1952 r. wyposażona zostanie w najnowsze maszyny maszyni urządzenie techniczne i higieniczne. Podjęcie pracy przez wykańczalnię ozorkowską wpłynie na dalszą poprawę zaopatrzenia świata pracy w pełny asortyment wyrobów bawełnianych.

„Zalecenia“ Harrimana mają na celu opanowanie nafty irańskiej przez USA

(M MOSKWA (PAP)) Agencja TASS donosi, że specjalny doradca prezydenta Truman — Averell Harriman po przybyciu do Teheranu rozpoczął niezwłocznie rozmowy z premierem Iranu Mossadekiem i jego najbliższymi współpracownikami. Oficjalne kółka irańskie zachowały milczenie na temat konkretnych treści rozmów, wskazując, iż są one „poufne” i że „centralne miejsce zajmuje w nich ustawa o nacjonalizacji przemysłu naftowego uchwalona przez Medżlis i senat”.

Pomimo braku oficjalnych komunikatów o szczegółach „naft” z Harrimanem, twierdzi się, że „zalecenia“ Harrimana dotyczące zagadnienia naftowego nie różnią się od propozycji Anglo-Irańskiego Towarzystwa Naftowego z 19 czerwca, które snowodowały przewrzenie rozrząd między rządem irańskim a przedstawicielami AITN. Różnica polega tylko na tym, że Harriman pragnie zapewnić korzyści z transakcji z rządem irań-

skim amerykańskim towarzystwem naftowym. Harriman prowadzi ponadto rozmowy we wszystkich innych sprawach „ekonomicznych”, związanych bezpośrednio z nieograniczonym wzmożeniem wpływów amerykańskich w Iranie i ostatecznym wyparciem z Iranu wpływów angielskich wraz z byłym Anglo-Irańskim Towarzystwem Naftowym.

(M MOSKWA (PAP)) Agencja TASS donosi z Teheranu, że na-

posiedzeniu Medżlisu deputowanego Torbeti oświadczył: „Anglo-Irańskie Towarzystwo Naftowe przez 50 lat grabiło i uciskało naród irański, powodowało nędzę i spory w naszym kraju, które istnieją dotychczas.”

Występując przeciwko zwróceniu się o pomoc finansową do USA i wskazując, że nie będzie to niczym innym jak „wymiana uprzejmości”, Torbeti powiedział: „Stany Zjednoczone dadzą Iranowi takie same realne graty, jakie dają w swoim czasie zamiast broni”.

W służbie współpracy i pokoju między narodami

(M MOSKWA (PAP)) — Agencja TASS donosi: W Moskwie ukazał się pierwszy numer dwutygodnika „News”, wydawanego w języku angielskim. Redaktorem naczelnym dwutygodnika jest profesor M. Morozow, znany szekspirolog.

Zadanie, które stawiamy przed sobą — stwierdza redakcja w artykule wstępnym — polega na tym, by w miarę naszych sił przyczynić się do zbliżenia narodów naszego kraju ze światem angielskim. Dwutygodnik „News” stawia sobie za cel jak najbardziej wyczerpująco i dokładnie naświetlać najważniejsze wydarzenia i procesy, zachodzące w dziedzinie międzynarodowej polityki, ekonomiki i kultury, walcząc o pokój między narodami, przeciwstawiając się propagandzie wojennej, szerzonej przez liczne organa prasowe i radia krajowe zachodnich.

W pierwszym numerze dwutygodnika zamieścił swe prace wybitni radzieccy działacze społeczni, uczeni i pracownicy sztuki. Numer zawiera artykuły redakcyjne: „Klucz do bezpi-

aspekcie historycznym. Problem stosunków Związku Radzieckiego ze Stanami Zjednoczonymi poruszony został w artykule A. Trojanowskiego pt. „Diacze go jestem zwolennikiem przyjaźni radziecko-amerykańskiej”. Interesy państwowe obu mocarstw na przestrzeni całej historii ich wzajemnych stosunków nie tylko, że nie ścierały się, lecz odwrotnie — często pokrywały się. Oto myśl główna, zawarta w artykule Trojanowskiego.

O dażeniu narodu amerykańskiego do pokoju pisze w swym artykule „Głos Ameryki” kompozytor D. Szostakowicz. Członek Akademii — G. Landsberg w artykule pt. „O współpracy uczonych” pisze o odbytej w końcu maja w Londynie sesji zjednoczenia pracowników nauki, na której zaproponowano zwołanie narady największych uczonych 5 krajów dla przedyskutowania tak aktualnych zagadnień jak problem planowej produkcji i dy-

strybucji żywności, zastosowanie energii atomowej w przemyśle i wzajemna wymiana odkryć naukowych. Artykuł A. Łosiewa pt. „Brytyjska Wspólnota Narodów a zdrowy rozsądek” daje analizę tych przyczyn, które wywołały obecne trudności imperium brytyjskiego. Numer zawiera również dział pt. „Naokoło świata”, w którym zamieszczono korespondencję z różnych krajów i wrażenia z podróży oraz rubrykę bibliograficzną.

Notatka M. Tjepłowa o jednokółkowej kanadyjskiego pisarza M. D. Helmesa pt. „Tworcy deszczu” określa to sztukę jako zjawisko pozytywne we współczesnej literaturze krajów angielskich. Pierwszy numer dwutygodnika „News” zawiera szerokie komentarze, treściwych materiałów, poruszających najaktualniejsze i najbardziej żywcie problemy obecnej sytuacji międzynarodowej.

Jurgen Stroop — kat getta warszawskiego i ludności Wielkopolski stanął wraz ze współnikami przed sądem polskim

Pierwszy dzień procesu zbrodniarzy hitlerowskich przed Sądem Wojewódzkim w Warszawie

Dnia 18. maja stanął przed Sądem Wojewódzkim w Warszawie: 56-letni generał — porucznik Waffen SS i Policji — Jurgen Stroop oraz 45-letni kapitan Waffen SS — Franz Konrad.

Akt oskarżenia, odczytany na wstępie, stwierdza, że hitlerowska ideologia nawiązała i eks-terminacji narodów zwaniana była ściśle z planami wojny następną. Jurgen Stroop i Franz Konrad, a na chodnikach ulicznych spotykało się co kilkadziesiąt kroków zwłoki ludzkie. Gestapo stałe porwała ludzi z ulicy i z mieszkań i zabijało ich bądź w miejscu, bądź też w obozach za- gładzeniach.

Akt oskarżenia podaje szczegółowy krwawy stumienia przez osk Stroopa powstania, które wybuchło w Getcie wiosną 1943 r. i podczas którego Żydowska Organizacja Bojowa, wspomagana przez polskich partyzantów, zadała siłom niemieckim ciężkie straty.

ZOB przeprowadziła szereg akcji bojowych i dywersyjnych, siłą przeciwdziałała się wysiedleniu robotników żydowskich, a nawet z bronią w ręku odbiła transporty. Jedynym żołnierzem powstańców Getta był obóz demokratycznej polskiej, a przede wszystkim klasa robotnicza Warszawy, zorganizowana w Polskiej Partii Robotniczej i Robotniczej Partii Polskich Socjalistów.

Stroop oskarżony jest m. in. o kierowanie w roku 1943 akcją, mającą na celu wysiedlenie z Getta Warszawskiego do obozów zagłady 100 tys. Żydów. Spowodował on wtedy wymordowanie co najmniej 56.065 osób oraz śmierć dalszych dziesiątek tysięcy osób w płonących kanałach podziemnych.

Na mocy rozkazu Stroopa rozstrzelano 100 mieszkańców Warszawy w odwet za rzucenie przez nieznanego sprawcę granatu ręcznego na maszerującą kolumnę SA.

Osk. Stroop skazany już został na karę śmierci przez Trybunał Wojskowy w Dachau.

Franz Konrad oskarżony jest o zorganizowanie w Getcie Warszawskim aparatu rabunkowego i wyłudzenia pieniędzy od ludzi, którym obiecywał ocalenie życia, a którzy byli mordowani na równi z innymi miesz-

kańcami Getta. Konrad ciągnął bardzo wysokie zyski osobiste z całej swej zbrodniczej działalności na stanowisku kierownika stworzonego przez Niemców urzędu do eksploatacji mienia pomordowanych Żydów.

W pierwszym dniu procesu Sąd Wojewódzki przesłuchał oskarżonego Konrada. Konrad nie przyznał się do winy, ale jego wielogodzinne zeznania nie tylko dały obraz przestępstwa, ale i bardzo poważnie obciążły współoskarżonego Stroopa.

Konrad jest z zawodu kupcem. Kiedy prokurator ujawnił, iż był on karan za kradzież w 1931 roku, oskarżony potwierdził ten fakt. Charakterystyczne jest, że w rok po owym wyroku skazującym Konrad przylety został do SS, gdzie szybko awansował.

Konrad już w roku 1939 rekwizował w Warszawie mieszkania należące do Żydów i oddawał je wraz z całym urządzeniem oficerom SS. Brał udział w najeździe hitlerowskiej na ZSRR.

W 1942 r. został z powrotem odkomenderowany z frontu do Warszawy. Konrad stara się w zeznaniach pomniejszyć swoją rolę, lecz sam stwierdza, że brał udział w konferencjach, jakie odbywały się w Berlinie i w Warszawie, z udziałem Himmlera oraz powieszono niedawno dowódcy wszystkich niemieckich obozów koncentracyjnych Oswalda Pohl'a i osławionego kata Lubelszczyzny Globotnicka.

Osobistym przyjacielem Konrada był generał SS Foglein, szwagier Hitlera. Konrad przyznał, że znany był jako „król” Getta w Warszawie. Grabił mienie, które — jak się sam wyraża — „nosił na sobie krew i IV tysięcy pomordowanych”. Konrad asystował przy egzekucjach, przesiedleniach i wywożeniach. Konrad przyznał, że był obecny przy likwidacji Getta w Warszawie, Łodzi, Lublinie i Bydgoszczy. Stwierdził on, że Stroop natychmiast po swym przybyciu do Warszawy przyznał do jak najszybszej likwidacji powstania w Getcie, które wybuchło jeszcze przed jego przyjazdem.

M.in. Stroop każał rozstrzelać 2 tys. Żydów, których nie

można było przetransportować, wyjeżdżający z Warszawy do obozów zagłady, ponieważ przewożenie 2 tys. ludzi „nie opłacało się”. Chciał on początkowo trup pomordowanych włożyć w ziemię przy pomocy mechanicznych walców, ale ostatecznie zwłoki te spalono na stosach.

Jak zeznał osk. Konrad, w czasie inspekcji Getta Warszawskiego, przeprowadzonej przez Krügera w jednym z płonących domów, mieszkańcy użyli, którymi dużo było dzieci, usiłowali ratować się, wychodząc na dach. Na rozkaz Krügera zestrzelano ich. Jednego z nieszczęśliwych, który zawił na ramie okiennej czwartego piętra, nie pozwolono dobiec; z sądnym przyglądano się jak płonął żywcem.

Ogólne poruszenie na sali wywołuje wyrok zeznania Konrada, złożonego w czasie śledztwa „palenie i rozstrzelanie Żydów przysporzyło tyle z a b a w i Stroopowi, że postanowił on likwidować również polskich więźniów politycznych... Wynikiem tego było rozstrzelanie 500 polskich więźniów politycznych, którzy przebywali na Pawlaku.

Z całości zeznań oskarżonego Konrada wynika niezbicie, że Stroop skierowany został do Warszawy przez swych zwierzchników ze specjalnymi pełnomocnictwami, zmierzającymi do masowego niszczenia ludności Polski. Za likwidowanie Getta Warszawskiego osk. Stroop odznaczony został żelaznym krzyżem.

Dalszy ciąg rozprawy w dniu 19. bm.

Odczyt nczonego radzieckiego

(M) W dniu 18. bm. przebywający w Polsce profesor Uniwersytetu Moskiewskiego — Osadnik wygłosił w Centralnym Klubie WPPR odczyt pt. „Lenin i Stalin o przejściowym etapie do kapitalizmu do socjalizmu”.

Odczyt wzbudził duże zainteresowanie zebranych. Wyrazem tego zainteresowania były liczne pytania zadawane prof. Osadnik. Prelegent udzielił na nie wyczerpujących odpowiedzi.

Bohater walk wyzwolonych Hiszpanii — gościem Paławagu

W 15-letnią rocznicę wybuchu wojny domowej w Hiszpanii odbył się w świetlicy wrocławskiego Paławagu wiec, na którym załoga manifestowała swą braterską solidarność z walczącym o wolność i pokój ludem Hiszpanii.

Zebrani serdecznie powitali przedstawicieli Hiszpanii walczącej z krwawym reżimem Franco, Valero Salas Garcia, który niedawno przybył do Polski wraz z grupą Hiszpanów.

W gorących słowach mowa wraził swa wdzięczność dia Rządu Polskiego, który temu i jego towarzyszyom udzielił prawa azylu, chroniąc ich przed wrogiem w ręce siepaczy gen. Franco.

Valero Salas Garcia wziędlj następnie fabrykę.

Robotnicy francuscy domagają się uwolnienia Henri Martin

Fala strajków w całym kraju

(M PARYŻ (PAP)) Proces przeciwko Henri Martinowi przekształcił się w akt oskarżenia przeciwko brudnej wojnie w Indochinach. Wywołał on w całym kraju głębokie oburzenie.

Dokerzy Brestu, robotnicy w Loriet, Donzere, Mondragon, okręgu paryskiego i wielu innych miejscowości zastrajkowali, domagając się uwolnienia Martina. Do trybunału napływają z całej Francji tysiące rezolucji i depesz protestacyjnych.

Tereny sąsiadujące z gmachem, w którym toczy się proces, otoczone zostały przez silne oddziały policji i gwardii ruchomej, by nie dopuścić tłumów publiczności, protestującej przeciwko przesładowaniu Martina i innych bojowników ruchu pokoju.

W toku procesu, obrońca Martina, Scarboni oświadczył, że Martin więziony jest przez 16 miesięcy za to, że przepojony jest miłością do Francji. Pod-

kreślił on, że oskarża się Martina na podstawie ustawy z 11 marca 1950 r., która weszła w życie już po okresie, kiedy dokonał bohaterstwa czynu, za który został postawiony w stan oskarżenia.

W toku przesłuchania Martin oświadczył m.in.: „Podczas okupacji starałem się wciągnąć jak największą liczbę młodzieży do walki przeciwko okupantom hitlerowskim. Obecnie uważam za swój święty obowiązek wystąpić przeciwko niesprawiedliwej wojnie w Wietnamie, która przynosi śmierć tysiącom Francuzów”.

USA finansują francuskie rozgłoszenie radiowe (M RZYM (PAP)) Dziennik „Avanti” donosi z Paryża, że

francuskie ministerstwo spraw wewnętrznych zatuszowało niedawno wielki skandal w paryskich kółach dziennikarskich, związany ze zdemaskowaniem ingerencji Amerykanów w wewnętrzne sprawy Francji. Pewien korespondent francuski uzyskał ze źródeł wiarygodnych dane, świadczące, iż rozgłoszenia francuska, nadająca audycje w imieniu organizacji związkowej Force Ouvriere, jest w istocie rozgłoszaniem amerykańską. Rozgłoszenie te finansuje ambasada USA w Paryżu, która całkowicie kontroluje program rozgłoszeń Force Ouvriere.

Korespondent został wezwany do ministerstwa spraw wewnętrznych, gdzie odebrano mu wszystkie dokumenty kompromitujące Amerykanów i w ten sposób skandal został zatuszowany.

Kryzys rządowy we Włoszech wyrazem niezadowolonia mas z polityki zbrojeń

KP Włoch żąda nowych wyborów do parlamentu

(M RZYM (PAP)) Sekretariat Komunistycznej Partii Włoch po dyskusji nad sytuacją kraju, powstałą w związku z dymisją rządu De Gasperi'ego ogłosił rezolucję, w której stwierdza m. in., iż byłoby poważnym błędem uważać obecny kryzys rządowy za zwyczajny przejaw wewnętrzno - partyjnej rozgrywki w łonie chrześcijańskiej demokracji.

Rozgrywka ta — stwierdza rezolucja — stanowi wyraz niezadowolonia i niepokoju, szerzącego się wśród wszystkich warstw ludności włoskiej. Wybory samorządowe, w których partia rządząca utraciła 2,5 miliona głosów, a opozycja uzyskała 40 procent wszystkich głosów, wykazały, że we Włoszech panuje głęboka nieufność do obecnego kierownictwa poli-

tycznego. Bezsprorna większość ludności rozumie, że polityka aktywnych przygotowań do wojny, prowadzona na rozkaz imperialistów amerykańskich, nie może nie odbić się na warunkach bytu ogromnej większości obywateli włoskich.

Wszelkie próby pokonania obecnych trudności za pomocą nowych manewrów bez porzucenia samej istoty trudności.

w jakich Włochy się znalazły, wywołał może jedynie dalsze pogorszenie sytuacji. Jest rzeczą konieczną, by we wszystkich sprawach naród mógł się jasno wypowiedzieć. Należy więc przeprowadzić jak najszybciej nowe wybory do parlamentu, by obywateli mogli się wypowiedzieć w sprawie polityki zbrojeń i wojny.

Rezolucja podkreśla w zakończeniu, że w obliczu wynikłej sytuacji, ster rządu powinien być powierzony osobie, stojącej poza partiami i ponad partiami oraz dającej wszelkie gwarancje bezstronności i uczciwości.

Prof. Joliot-Curie wyjechał z Moskwy na posiedzenie Światowej Rady Pokoju w Helsinkach

(M MOSKWA (PAP)) 18. bm. z Moskwy wyjechał przewodniczący Światowej Rady Pokoju prof. Joliot-Curie, który wraz z małżonką Ireną Joliot-Curie bawił w ZSRR w związku z wręczeniem mu Międzynarodowej Nagrody Stalinowskiej „za utrwalenie pokoju między narodami”.

Prof. Joliot-Curie udał się do Helsinek, gdzie wkrótce odbędzie się posiedzenie Biura Światowej Rady Pokoju.

Na Dworcu Leningradzkim prof. Joliot-Curie oraz jego małżonkę zegnali: przewodniczący Komitetu Międzynarodowych Nagród Stalinowskich, członek Akademii Nauk Skobielew, członek Radyckiego Komitetu Obrony Pokoju z przewodniczącym Komitetu Tichonow na czele oraz przedstawiciele społeczeństwa radzieckiego.

Proces przeciw b. członkom belgijskiego ruchu oporu (M BRUKSELA (PAP)) — W Antwerpii odbył się niedawno proces przeciwko 8 b. członkom belgijskiego ruchu oporu. Członkowie władz oskarżony o wykonanie wyroku w czasie okupacji w Belgii na kilku dziesiątkach narodu belgijskiego — wziętych zauszników Hitlera.

Mimo potokowych zeznań świadków oskarżenia i sfalszowania faktów, sąd pod presją opinii publicznej zmuszony był uniewinnić wszystkich oskarżonych. Wieloletniemu tłum, który zgromadził się przed gmachem sądu, powiłał wyrok uniewinniający burzliwymi owacjami.

Nowe brutalne szykany wobec działaczy komunistycznych w USA

(M NOWY JORK (PAP)) — 13 działaczy komunistycznych, uwięzionych po raz pierwszy 20 czerwca, zostało 17. bm. powtórnie osadzonych w areszcie prewencyjnym. Miesiąc temu, bez pośrednio po aresztowaniu, oskarżeni działacze komunistyczni zostali wypuszczeni na wolność za kaucją złożoną przez Kongres Praw Obywatelskich. Kaucja ta została następnie unieważniona przez sąd okręgowy, po czym przewrócono decyzję federalnego sądu apelacyjnego. Obecnie siedzą okręgowo na raz drugi odmówili przyjęcia kaucji

W kilku zdaniach (M BRUKSELA (PAP)) — W Antwerpii odbył się niedawno proces przeciwko 8 b. członkom belgijskiego ruchu oporu. Członkowie władz oskarżony o wykonanie wyroku w czasie okupacji w Belgii na kilku dziesiątkach narodu belgijskiego — wziętych zauszników Hitlera.

Referat o działalności Zrzeszenia Pracowników Transportu Lądowego i Powietrznego (M WIEDEN (PAP)) — W Wiedniu toczą się obrady Komitetu administracyjnego Międzynarodowego Zrzeszenia związków zawodowych pracowników transportu lądowego i powietrznego.

KP Finlandii domaga się utworzenia demokratycznego rządu pokoju

(M HELSINKI (PAP)) Komitet Wykonawczy KP Finlandii w rezolucji o wynikach wyborów do sejmiku stwierdza m. in.: „Rezultaty wyborów są wielkim zwycięstwem Demokratycznego Związku Narodu Fińskiego i całego frontu pokoju. Komitet Wykonawczy podkreśla, że jest rzeczą charakterystyczną, iż skrajnie prawicowa partia koalicyjna, która szła do wyborów, nie miała udziału w głosowaniu. W obecnej sytuacji niezbędna jest walka o dalsze wzmocnienie jednolitego frontu mas pracujących, o realizację woli narodu, która znalazła swój wyraz w rezultatach wyborów. Komitet Wykonawczy partii komunistycznej domaga się utworzenia w Finlandii demokratycznego rządu pokoju.

USA i KOSCIÓŁ PONOSZA ODPOWIEDZIALNOŚĆ (M NOWY JORK (PAP)) — Jak wynika z ostatnich wiadomości o Gwatemali, winę za rozruchy, których zgineło kilka osób, zostało ranych, ponoszą imperjaliści amerykańscy i kościół katolicki. Wszystkie człowiek partii politycznej kraju i Konfederacja Pracy Gwatemali publicznie oświadczenia, popierające rząd i występujące przeciwko elementom faszyzmu skim.

Reprezentacja górników Węgier — ZS Gwardia 2:2 (1:0)

Wobec 25 tys. widzów rozegrany został 18. bm. na stadionie w Wierzeszcu międzynarodowy mecz piłkarski między reprezentacją górników węgierskich a reprezentacją ZS Gwardia. Po ciekawej grze mecz zakończył się wynikiem nierozstrzygniętym 2:2 (1:0).

W tabeli rozgrywek prowadzi CSKA — 28 pkt. przed Dynamo (27 pkt.) — 26 pkt. i Dynamo (Moskwa) — 24 pkt.

Z mistrzostw ZSRR w pilce nożnej

Dalsze mecze piłkarskie o mistrzostwo ZSRR przyniosły zwycięstwo nad Spartakiem Moskwy (Kujbyszew) — Zenit (Leningrad), zakończyło się porażką Zenitu 0:1.

W tabeli rozgrywek prowadzi CSKA — 28 pkt. przed Dynamo (27 pkt.) — 26 pkt. i Dynamo (Moskwa) — 24 pkt.

Makarczyk zwycięża Gerebena w turnieju szachowym

SOPOT (tel. wł.) W dniu dzisiejszym odbył się turniej szachowy Makarczyk — Gerebena. Makarczyk zwyciężył Gerebena 2:1. Wynik ten jest wynikiem zwycięstwa Makarczyka 2:1 (1:0) nad Gerebena 1:1 (0:0).

W tabeli rozgrywek prowadzi CSKA — 28 pkt. przed Dynamo (27 pkt.) — 26 pkt. i Dynamo (Moskwa) — 24 pkt.

20. VII. 1928 — 20. VII. 1951
W 25 rocznicę śmierci Feliksa Dzierżyńskiego Aleksandra Bezymienski

FELIKS
fragmenty poematu w przekładzie JULIANA TUWIMA
Album, 1 portr., str. 24, w. 3,60
„KSIĄŻKA I WIEDZA”

DZIERŻYŃSKI FELIKS
Pisma wybrane
z 15.—
DZIERŻYŃSKI FELIKS
Pamiętnik więźnia
z 4.—
DANISZEWSKI T.
Feliks Dzierżyński nieugięty
bojownik o zwłosciwo
socjalizmu
z 4,50 w oprawie, z 3,50 broszura
Feliks Dzierżyński 1877 — 1928
z 40.—
GERMAN J.
Opowiadania
o Feliksie Dzierżyńskim
z 6.—
DANISZEWSKI T.
Feliks Dzierżyński wielki stryj
narodu polskiego
z 0,90
LEWIN L.
Poemat o Dzierżyńskim
z 3,60
W księgarniach „DOMU KSIĄŻKI”
(L.)

Uroczyste zakończenie Festiwalu polskich sztuk współczesnych

W dn. 18 bm. zakończył się w stolicy ostatni etap wielkiej imprezy kulturalnej — Festiwalu Polskich Sztuk Współczesnych.

Na zakończenie finałów w Państ. Teatrze Polskim przybył członkowie Rady Państwa, przedstawiciele Rządu, KC PZPR, oraz liczni reprezentanci świata literackiego i artystycznego stolicy.

Otwierając uroczystość wice-min. kultury i sztuki W. Sokorski podziękował, że największym osiągnięciem Festiwalu jest to, że niezależnie od błędów czy pomyłek — wprowadziliśmy mocno i na stałe do naszego teatru i do naszej literatury współczesną problematykę. „Przy tym — mówił tow. Sokorski — obecny Festiwal

należy traktować jako etap przejściowy do systematycznej i już ciągłej pracy nad artystycznym obliczem socjalistycznego teatru.

Po przemówieniu wice-ministra Sokorskiego, przewodniczący Głównej Komisji Oceny Polskich Sztuk Współczesnych, L. Schiller odczytał orzeczenie Komisji o przyznaniu nagród:

W dziale nagród zespołowych — I nagrodę

w wysokości 30.000 zł przyznano zespołowi aktorskiemu Państw. Teatru Współczesnego w Warszawie za przedstawienie sztuki A. Tarna „Zwykła sprawa”

trzy II-gie nagrody

w wysokości po 20.000 zł — zespołowi aktorskiemu Państw.

Teatru Nowego w Łodzi za przedstawienie sztuki J. Warmińskiego „Zwycięstwo”, zespołowi aktorskiemu Państw. Teatru Dramatycznych w Krakowie za przedstawienie sztuki J. Iwaszkiewicza „W Biedonicy”, zespołowi aktorskiemu Państw. Teatru Dramatycznych w Warszawie za przedstawienie sztuki L. Pasternaka „Trzeba było iskr”

III nagrodę w wysokości 15.000 zł — zespołowi aktorskiemu Państw. Teatru im. St. Jaracza w Olsztynie za wybitny wkład pracy w przygotowaniu Festiwalu Polskich Sztuk Współczesnych na terenie Olsztyna.

Wielkie znaczenie dla ukształtowania rewolucyjnego oblicza Dzierżyńskiego miał wpływ genialnych wódzów rosyjskich i międzynarodowego proletariatu. Lenina i Stalina. Wpływ ten występował już w zaraniu rewolucyjnej działalności Dzierżyńskiego i stale się pogłębiał; wydatni byli za szczególnie w okresie, gdy towarzyszył Feliks Dzierżyński i współorganizator sztuki Lenina i Stalina w dniach Października i w okresie umocnienia Państwa Radzieckiego.

Dzierżyński, stawiając pierwsze kroki w ruchu robotniczym na terenie Wilna i Kowna, znalazł się pod wpływem działalności leninowskiej „Związku Walki o Wyzwolenie Klasy Robotniczej”, którego wózorem przeszedł od kolokwej propagandy do masowej agitacji politycznej i organizacji walki mas robotniczych o ich ekonomiczne i polityczne zadania.

Centralnego SDRPR i tutaj nastąpiło jeszcze ściślejsze zbliżenie Dzierżyńskiego z wózami i twórcami partii bolszewickiej.

Przebywając przez kilka miesięcy 1906 r. w Petersburgu, Dzierżyński wspólnie z bolszewikami demaskował na posiedzeniach KC SDRPR oportunistyczną politykę mniejszości, która w liście z Petersburga Dzierżyński pisał: „Bolszewicy powiadają, że mój tutejszy pobyt jest korzystny; że wskutek mego „nieistnienia” (zapalczywości) mniejszości są mniej pewni siebie”. Dzierżyński wspólnie z bolszewikami ostro występuje przeciwko likwidatorstwu mniejszości.

Wspólna praca z geniuszami rewolucji Leninem i Stalinem miała ogromne znaczenie w życiu i działalności Dzierżyńskiego.

Cały swój talent organizatorski, niezłomną wolę, zapal i entuzjazm włożył Dzierżyński w przygotowanie historycznego powstania. W burzliwe dni, które zmieniły oblicze świata, Dzierżyński kierował powstaniem na niezwykle ważnych strategicznych odcinkach. Pod wodzą Dzierżyńskiego robotnicy, żołnierze i marynarze zdobyli pocztę i telegraf, odcinając rząd Kiereńskiego od łączności z krajem i światem, oddając w ręce Władzy Radzieckiej decydujące dla zwycięstwa rewolucji obiekty.

Revolucja zwyciężyła. Po obaleniu burżuazyjnego rządu tymczasowego, odbył się w dniu 7 listopada II Wszechrosyjski Zjazd Rad, który proklamował przejęcie całej władzy przez Radę.

Na Zjeździe Dzierżyński wygłosił przemówienie i zadeklarował solidarność proletariatu polskiego z Rewolucją Październikową, która otwiera drogę do niepodległości Polski.

Karzący miecz rewolucji

Po Rewolucji Październikowej nastąpił okres niezwykle zwycięskiej walki z kontrrewolucją, podjętą i wspomaganą przez państwa imperialistyczne. Rewolucja przeżywała trudny moment, w którym państwa imperialistyczne rozpoczęły walkę przeciwko Władzy Radzieckiej, rozpoczęła się zdradziecka, podstępna walka prowadzona przez rozwydrzoną kontrrewolucję.

20 grudnia Rada Komisarzy Ludowych powołała na wniosek Lenina historyczną uchwałę o utworzeniu Wszechrosyjskiej Nadzwyczajnej Komisji do Walki z Kontrrewolucją i Sabotażem (WCZK).

Na trudny i odpowiedzialny posterunek przewodniczącego

WCZK partia postawiła Feliksa Dzierżyńskiego.

W nekrologu zawiadamiającym o śmierci Dzierżyńskiego partia bolszewicka, partia Lenina-Stalina w następujący sposób charakteryzowała jego pracę w Czece:

„Jako bohater Rewolucji Październikowej i jeden z jej przywódców, Dzierżyński wkroczył na najtrudniejszy i niezwykle ciężki posterunek. Pod jego kierownictwem Czecha odparła ataki wrogów. W najcięższych czasach, w okresie niekonających się spisków i kontrrewolucyjnych powstań, gdy ziemia radziecka płonęła w ogniu i krwawy pierścieniec wrogów otaczał walczących o swą prawą proletariatu, Dzierżyński wykazywał nadludzką energię pracując na swej placówce mnięjszości wychinięta. Niemiłosiernie przez wrogów klasy robotniczej, cieszył się nawet wśród nich olbrzymim szacunkiem. Jego rycerska postać, jego osobista odwaga, najgłębsza ideaowość, szczerość, wyjątkowa szlachetność były źródłem ogromnego autorytetu, jaki sobie zdobył. Zasługi jego są olbrzymie, nieocenione”.

Leninowski-stalinowski kierownik, oparcie się na masach, niezwykła ofiarność, odwaga i przenikliwość sprawiły, że Dzierżyński stał się „karzącym mieczem rewolucji”, który zlikwidował zbrodnicze zamachy kontrrewolucji.

Dzierżyński z całą właścicielką mu rewolucyjną namiennością przystąpił do wykonania powierzonego mu zadania. Stojąc na czele odbudowy socjalistycznego przemysłu radzieckiego, Dzierżyński konsekwentnie i uporczywie walczył o zwycięstwo staliniowskiej linii generalnej, wiodącej go przekształcenia ZSRR w potężne mocarstwo przemysłowe, zapoczątkował rozbudowę ciężkiego przemysłu i tworzenie szeregu nowych, nieistniejących przedtem w ZSRR gałęzi przemysłu, jako podstawy ekonomicznego zwycięstwa socjalizmu.

Wcielając w życie staliniowską linię socjalistycznego uprzemysłowienia, Dzierżyński odniósł decydujące sukcesy na tym odcinku budownictwa socjalistycznego. Pracując pod kierownictwem towarzysza Stalina, Dzierżyński nie tylko odbudował i podniósł przemysł Kraju Rad do poziomu przedwojennego, lecz brał również udział w zakładaniu zrebów pod pierwsze giganty socjalistycznego przemysłu.

Przed występami zespołu im. Aleksandrowa w Polsce

Przebywający obecnie w Polsce odznaczony orderem Czerwonego Sztandaru, Zespół Pieśni i Tańca Armii Radzieckiej im. Aleksandrowa, da szereg koncertów przeznaczonych głównie dla świata pracy. Koncerty te odbywać się będą w największych zakładach pracy, bądź na wolnym powietrzu lub w wielkich halach ludowych, tak, aby mogły być dostępne dla

wielotysięcznym mas publiczności.

Pierwsze występy odbędą się w Warszawie w dniach 21 i 22 bm. na kortach Legii, następnie koncerty na Zeraniu, na MDM, w Starachowicach, w Hucie „Czystochowa”, w Nowej Hucie. Dalej tournée przewiduje: Katowice, Wrocław, Łódź, Poznań, Gdańsk, Olsztyn, Białystok, Lublin i powrót do Warszawy.

Nowe znaczki pocztowe

Z dniem 22 lipca 1951 r. wprowadza się do obiegu znaczki pocztowe o wartości 45 gr, 60 i 90 gr, oraz kartki pocztowe — z okazji Święta Odrodzenia.

Znaczek okolicznościowy przedstawia portret Prezydenta R. P. Bolesława Bieruta w owalnym, ozdobionym sztandarami i gałką lauru. W tle z lewej strony umieszczono fragmenty budujących się gmachów i fabryk. Z prawej — trakor i linie wysokiego napięcia przebiegające obok wsi.

U dołu z lewej strony umieszczony jest napis „22 lipiec 1944 — 1951”, w środku „1 Lat Polski Ludowej”.

Prognoza pogody w dniu 19 bm.

Na ogół chmurno z większymi przejaśnieniami od północy do zachodu kraju, temperatura maksymalna do 24 st., wiatry umiarkowane, a chwilami silne i porywcze z kierunków zachodnich i północno-zachodnich.

Spotkanie z Leninem i Stalinem

W 1906 roku Dzierżyński udał się do Sztokholmu jako przedstawiciel SDRPR na IV Zjazd SDRPR. W Sztokholmie po raz pierwszy spotkał się z Leninem i Stalinem. Na Zjeździe Dzierżyński bronił wraz z bolszewikami zasady hegemonii proletariatu w rewolucji przeciwko oportunistycznej koncepcji popierania burżuazji, głoszonej przez mniejszości.

Na Zjeździe wybrano Dzierżyńskiego w skład Komitetu

Spotkanie z Leninem i Stalinem

Na konferencji Lenin ogłosił wstępne „Tezy Kwietniowe”, które wytyczyły drogę do przekształcenia rewolucji burżuazyjnej — demokratycznej w rewolucję socjalistyczną.

Delegat wybrali na zastępcę przewodniczącego konferencji Feliksa Dzierżyńskiego, wiernego ucznia i towarzysza broni Lenina i Stalina, plomienno rewolucjonistę i wielkiego Polaka.

Po upływie czterech miesięcy zebrał się w sierpniu 1917

Bohater Października

Mijały lata. Życie Dzierżyńskiego toczyło się w znojmym trudzie zawodowego rewolucjonisty, przeplatane męką carskich więzień i zderzającą duszę tęsknotą zesłańca.

Gdy Dzierżyński przebywał w więzieniu, do wrót imperium carskiego nieuchronnie zbliżała się rewolucja. W ogniu wojny, w oparach krwi, wśród ruin i zgłiszcz pierwej wojny światowej nastąpił 1917 rok — rok rewolucji i przełomu w dziejach Rosji i świata. Rewolucja lutowa otworzyła bramy zwycięstwa w Moskwie i Dzierżyński znalazł się na wolności. Jako rewolucjonista z krwi i kości, jako patriota i wierny syn narodu polskiego, który walkę „za Waszą i naszą wolność” uważał za pierwszy obowiązek, Dzierżyński natychmiast zgłosił do dyspozycji Komitetu Moskiewskiego bolszewików.

Spotkanie z Leninem i Stalinem

Moskiewska organizacja bolszewików delegowała go w kwietniu 1917 roku jako jednego z swych delegatów na konferencję, która przeszła do historii pod nazwą „Kwietniowej Konferencji Bolszewików”.

Na konferencji Lenin ogłosił wstępne „Tezy Kwietniowe”, które wytyczyły drogę do przekształcenia rewolucji burżuazyjnej — demokratycznej w rewolucję socjalistyczną.

Delegat wybrali na zastępcę przewodniczącego konferencji Feliksa Dzierżyńskiego, wiernego ucznia i towarzysza broni Lenina i Stalina, plomienno rewolucjonistę i wielkiego Polaka.

Po upływie czterech miesięcy zebrał się w sierpniu 1917

Bohater Października

Wielkie znaczenie dla ukształtowania rewolucyjnego oblicza Dzierżyńskiego miał wpływ genialnych wódzów rosyjskich i międzynarodowego proletariatu. Lenina i Stalina. Wpływ ten występował już w zaraniu rewolucyjnej działalności Dzierżyńskiego i stale się pogłębiał; wydatni byli za szczególnie w okresie, gdy towarzyszył Feliks Dzierżyński i współorganizator sztuki Lenina i Stalina w dniach Października i w okresie umocnienia Państwa Radzieckiego.

Dzierżyński, stawiając pierwsze kroki w ruchu robotniczym na terenie Wilna i Kowna, znalazł się pod wpływem działalności leninowskiej „Związku Walki o Wyzwolenie Klasy Robotniczej”, którego wózorem przeszedł od kolokwej propagandy do masowej agitacji politycznej i organizacji walki mas robotniczych o ich ekonomiczne i polityczne zadania.

Bohater Października

Wielkie znaczenie dla ukształtowania rewolucyjnego oblicza Dzierżyńskiego miał wpływ genialnych wódzów rosyjskich i międzynarodowego proletariatu. Lenina i Stalina. Wpływ ten występował już w zaraniu rewolucyjnej działalności Dzierżyńskiego i stale się pogłębiał; wydatni byli za szczególnie w okresie, gdy towarzyszył Feliks Dzierżyński i współorganizator sztuki Lenina i Stalina w dniach Października i w okresie umocnienia Państwa Radzieckiego.

Dzierżyński, stawiając pierwsze kroki w ruchu robotniczym na terenie Wilna i Kowna, znalazł się pod wpływem działalności leninowskiej „Związku Walki o Wyzwolenie Klasy Robotniczej”, którego wózorem przeszedł od kolokwej propagandy do masowej agitacji politycznej i organizacji walki mas robotniczych o ich ekonomiczne i polityczne zadania.

Bohater Października

Wielkie znaczenie dla ukształtowania rewolucyjnego oblicza Dzierżyńskiego miał wpływ genialnych wódzów rosyjskich i międzynarodowego proletariatu. Lenina i Stalina. Wpływ ten występował już w zaraniu rewolucyjnej działalności Dzierżyńskiego i stale się pogłębiał; wydatni byli za szczególnie w okresie, gdy towarzyszył Feliks Dzierżyński i współorganizator sztuki Lenina i Stalina w dniach Października i w okresie umocnienia Państwa Radzieckiego.

Dzierżyński, stawiając pierwsze kroki w ruchu robotniczym na terenie Wilna i Kowna, znalazł się pod wpływem działalności leninowskiej „Związku Walki o Wyzwolenie Klasy Robotniczej”, którego wózorem przeszedł od kolokwej propagandy do masowej agitacji politycznej i organizacji walki mas robotniczych o ich ekonomiczne i polityczne zadania.

Bohater Października

Wielkie znaczenie dla ukształtowania rewolucyjnego oblicza Dzierżyńskiego miał wpływ genialnych wódzów rosyjskich i międzynarodowego proletariatu. Lenina i Stalina. Wpływ ten występował już w zaraniu rewolucyjnej działalności Dzierżyńskiego i stale się pogłębiał; wydatni byli za szczególnie w okresie, gdy towarzyszył Feliks Dzierżyński i współorganizator sztuki Lenina i Stalina w dniach Października i w okresie umocnienia Państwa Radzieckiego.

Dzierżyński, stawiając pierwsze kroki w ruchu robotniczym na terenie Wilna i Kowna, znalazł się pod wpływem działalności leninowskiej „Związku Walki o Wyzwolenie Klasy Robotniczej”, którego wózorem przeszedł od kolokwej propagandy do masowej agitacji politycznej i organizacji walki mas robotniczych o ich ekonomiczne i polityczne zadania.

Bohater Października

Wielkie znaczenie dla ukształtowania rewolucyjnego oblicza Dzierżyńskiego miał wpływ genialnych wódzów rosyjskich i międzynarodowego proletariatu. Lenina i Stalina. Wpływ ten występował już w zaraniu rewolucyjnej działalności Dzierżyńskiego i stale się pogłębiał; wydatni byli za szczególnie w okresie, gdy towarzyszył Feliks Dzierżyński i współorganizator sztuki Lenina i Stalina w dniach Października i w okresie umocnienia Państwa Radzieckiego.

Dzierżyński, stawiając pierwsze kroki w ruchu robotniczym na terenie Wilna i Kowna, znalazł się pod wpływem działalności leninowskiej „Związku Walki o Wyzwolenie Klasy Robotniczej”, którego wózorem przeszedł od kolokwej propagandy do masowej agitacji politycznej i organizacji walki mas robotniczych o ich ekonomiczne i polityczne zadania.

Bohater Października

Wielkie znaczenie dla ukształtowania rewolucyjnego oblicza Dzierżyńskiego miał wpływ genialnych wódzów rosyjskich i międzynarodowego proletariatu. Lenina i Stalina. Wpływ ten występował już w zaraniu rewolucyjnej działalności Dzierżyńskiego i stale się pogłębiał; wydatni byli za szczególnie w okresie, gdy towarzyszył Feliks Dzierżyński i współorganizator sztuki Lenina i Stalina w dniach Października i w okresie umocnienia Państwa Radzieckiego.

Dzierżyński, stawiając pierwsze kroki w ruchu robotniczym na terenie Wilna i Kowna, znalazł się pod wpływem działalności leninowskiej „Związku Walki o Wyzwolenie Klasy Robotniczej”, którego wózorem przeszedł od kolokwej propagandy do masowej agitacji politycznej i organizacji walki mas robotniczych o ich ekonomiczne i polityczne zadania.

23.000 izb wyremontowano już od maja br. w woj. katowickim

(a) W ramach akcji remontów mieszkań trwającej w woj. katowickim od maja br. oddano dotychczas do użytku przeszło 23.000 odnowionych izb. W mieszkaniach tych dokonano napraw podłóg, okien, pieców, odfurtek, wymieniono drzwi. W wielu mieszkaniach zainstalowane zostały urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne.

W Bytomiu wyremontowano

w tym czasie przeszło 5.900 izb, a w Siemianowicach odnowiono 1.337 pomieszczeń. Również w innych miastach setki rodzin robotniczych zamieszkały w wyremontowanych mieszkaniach.

Akcja remontów mieszkań w najbardziej uprzemysłowionych miastach woj. katowickiego trwa. W przeszło 42.000 izb. prace remontowe zakończone zostaną w końcu lipca br.

W czym interesie i z czyjego rozkazu?

Jeżeli chodzi o gwałcenie prawa międzynarodowego, zrywanie umów handlowych i depenie własnych zobowiązań — rząd brytyjski amerykańskuje się w imię amerykańskiego templa. Po odmowie dostarczenia Polsce maszyn, zamowionych i zapłaconych w ramach obowiązującej polsko-brytyjskiej umowy handlowej, przysłał kolej na dwa statki, które Polska zamówiła w stoczniach brytyjskich. Mimo, że oba statki „s/s „Tawny” i „s/s „Baskin” zamówiła nie były do czasu, a mimo, że Polska miała pełny tytuł własności do nich, rząd brytyjski, gwałcąc brutalnie własne zobowiązania, w ostatniej chwili zarekwizował oba statki.

Stanowisko rządu brytyjskiego jest tak jasrawo bezpodstawne, że nawet amerykańska agencja „Associated Press” zmuszona była przyznać: „Rekwizycja była trudnym problemem dla rządu brytyjskiego, ponieważ już w grudniu ub. roku polskie linie żeglowne otrzymały prawo własności obu statków, a nadto oba procenty zostało przez Polskę pokryte”.

Czym się próbuje tłumaczyć rząd brytyjski, gwałcąc umowę polsko-angielską? Jak zwykłe w takich wypadkach — „ustawą o obronie państwa”. Ale co ma wspólnego obrona Wielkiej Brytanii z dostarczeniem Polsce dwóch statków dla żeglugi handlowej? Wystarczy postawić takie pytanie, by zrozumieć całkowitą absurdalność „argumentu” brytyjskiego.

W czym interesie i z czyjego rozkazu?

Nie w tym leży przyczyna brutalnej akcji rządu brytyjskiego. Leży ona gdzie indziej — za oceanem. Rząd brytyjski pogwałcił umowę polsko-brytyjską po prostu dlatego, że tak mu nakazał rząd amerykański.

Przynajmniej to w całej pełni prasa brytyjska i amerykańska, nie starając się nawet owijać tej sprawy w bawełnę. Kore-spondent burżuazyjnego tygodnika angielskiego „Observer” pisał wyraźnie: „Przedstawiciel amerykański w Londynie podkreślił niebezpieczeństwo, jakie Kongres (amerykański — przyp. Red.) będzie reagował gwałtownie przeciwko handlowi ze wschodem i może również odmówić pomocy wojskowej Wielkiej Brytanii”.

Rząd Attlee, który oddaje bazy angielskie Stanom Zjednoczonym, który wyraża zgodę na okupację swego własnego kraju, który handluje suwerennością swego kraju hurtem i detalnie — taki rząd oczywiście z lokajską usłużnością spełnia rozkaz amerykański w sprawie zerwania umowy polsko-brytyjskiej.

Z całym cynizmem pisze o kulisach tej sprawy cytowana już tu agencja amerykańska „Associated Press”: „Stany Zjednoczone — stwierdza agencja — interweniowały kilkakrotnie w Londynie, poczynając od maja br., domagając się rekwizycji statków polskich”.

Rząd USA kategorycznie sprzeciwił się przekazaniu statków... Polsce i zażądał od Wielkiej Brytanii zerwania u-

W czym interesie i z czyjego rozkazu?

Jeżeli chodzi o gwałcenie prawa międzynarodowego, zrywanie umów handlowych i depenie własnych zobowiązań — rząd brytyjski amerykańskuje się w imię amerykańskiego templa. Po odmowie dostarczenia Polsce maszyn, zamowionych i zapłaconych w ramach obowiązującej polsko-brytyjskiej umowy handlowej, przysłał kolej na dwa statki, które Polska zamówiła w stoczniach brytyjskich. Mimo, że oba statki „s/s „Tawny” i „s/s „Baskin” zamówiła nie były do czasu, a mimo, że Polska miała pełny tytuł własności do nich, rząd brytyjski, gwałcąc brutalnie własne zobowiązania, w ostatniej chwili zarekwizował oba statki.

Stanowisko rządu brytyjskiego jest tak jasrawo bezpodstawne, że nawet amerykańska agencja „Associated Press” zmuszona była przyznać: „Rekwizycja była trudnym problemem dla rządu brytyjskiego, ponieważ już w grudniu ub. roku polskie linie żeglowne otrzymały prawo własności obu statków, a nadto oba procenty zostało przez Polskę pokryte”.

Czym się próbuje tłumaczyć rząd brytyjski, gwałcąc umowę polsko-angielską? Jak zwykłe w takich wypadkach — „ustawą o obronie państwa”. Ale co ma wspólnego obrona Wielkiej Brytanii z dostarczeniem Polsce dwóch statków dla żeglugi handlowej? Wystarczy postawić takie pytanie, by zrozumieć całkowitą absurdalność „argumentu” brytyjskiego.

W czym interesie i z czyjego rozkazu?

Nie w tym leży przyczyna brutalnej akcji rządu brytyjskiego. Leży ona gdzie indziej — za oceanem. Rząd brytyjski pogwałcił umowę polsko-brytyjską po prostu dlatego, że tak mu nakazał rząd amerykański.

Przynajmniej to w całej pełni prasa brytyjska i amerykańska, nie starając się nawet owijać tej sprawy w bawełnę. Kore-spondent burżuazyjnego tygodnika angielskiego „Observer” pisał wyraźnie: „Przedstawiciel amerykański w Londynie podkreślił niebezpieczeństwo, jakie Kongres (amerykański — przyp. Red.) będzie reagował gwałtownie przeciwko handlowi ze wschodem i może również odmówić pomocy wojskowej Wielkiej Brytanii”.

Rząd Attlee, który oddaje bazy angielskie Stanom Zjednoczonym, który wyraża zgodę na okupację swego własnego kraju, który handluje suwerennością swego kraju hurtem i detalnie — taki rząd oczywiście z lokajską usłużnością spełnia rozkaz amerykański w sprawie zerwania umowy polsko-brytyjskiej.

Z całym cynizmem pisze o kulisach tej sprawy cytowana już tu agencja amerykańska „Associated Press”: „Stany Zjednoczone — stwierdza agencja — interweniowały kilkakrotnie w Londynie, poczynając od maja br., domagając się rekwizycji statków polskich”.

Rząd USA kategorycznie sprzeciwił się przekazaniu statków... Polsce i zażądał od Wielkiej Brytanii zerwania u-

W czym interesie i z czyjego rozkazu?

Nie w tym leży przyczyna brutalnej akcji rządu brytyjskiego. Leży ona gdzie indziej — za oceanem. Rząd brytyjski pogwałcił umowę polsko-brytyjską po prostu dlatego, że tak mu nakazał rząd amerykański.

Przynajmniej to w całej pełni prasa brytyjska i amerykańska, nie starając się nawet owijać tej sprawy w bawełnę. Kore-spondent burżuazyjnego tygodnika angielskiego „Observer” pisał wyraźnie: „Przedstawiciel amerykański w Londynie podkreślił niebezpieczeństwo, jakie Kongres (amerykański — przyp. Red.) będzie reagował gwałtownie przeciwko handlowi ze wschodem i może również odmówić pomocy wojskowej Wielkiej Brytanii”.

Rząd Attlee, który oddaje bazy angielskie Stanom Zjednoczonym, który wyraża zgodę na okupację swego własnego kraju, który handluje suwerennością swego kraju hurtem i detalnie — taki rząd oczywiście z lokajską usłużnością spełnia rozkaz amerykański w sprawie zerwania umowy polsko-brytyjskiej.

Z całym cynizmem pisze o kulisach tej sprawy cytowana już tu agencja amerykańska „Associated Press”: „Stany Zjednoczone — stwierdza agencja — interweniowały kilkakrotnie w Londynie, poczynając od maja br., domagając się rekwizycji statków polskich”.

Rząd USA kategorycznie sprzeciwił się przekazaniu statków... Polsce i zażądał od Wielkiej Brytanii zerwania u-

W czym interesie i z czyjego rozkazu?

Nie w tym leży przyczyna brutalnej akcji rządu brytyjskiego. Leży ona gdzie indziej — za oceanem. Rząd brytyjski pogwałcił umowę polsko-brytyjską po prostu dlatego, że tak mu nakazał rząd amerykański.

Przynajmniej to w całej pełni prasa brytyjska i amerykańska, nie starając się nawet owijać tej sprawy w bawełnę. Kore-spondent burżuazyjnego tygodnika angielskiego „Observer” pisał wyraźnie: „Przedstawiciel amerykański w Londynie podkreślił niebezpieczeństwo, jakie Kongres (amerykański — przyp. Red.) będzie reagował gwałtownie przeciwko handlowi ze wschodem i może również odmówić pomocy wojskowej Wielkiej Brytanii”.

Rząd Attlee, który oddaje bazy angielskie Stanom Zjednoczonym, który wyraża zgodę na okupację swego własnego kraju, który handluje suwerennością swego kraju hurtem i detalnie — taki rząd oczywiście z lokajską usłużnością spełnia rozkaz amerykański w sprawie zerwania umowy polsko-brytyjskiej.

Z całym cynizmem pisze o kulisach tej sprawy cytowana już tu agencja amerykańska „Associated Press”: „Stany Zjednoczone — stwierdza agencja — interweniowały kilkakrotnie w Londynie, poczynając od maja br., domagając się rekwizycji statków polskich”.

Rząd USA kategorycznie sprzeciwił się przekazaniu statków... Polsce i zażądał od Wielkiej Brytanii zerwania u-

Uroczyste zakończenie Festiwalu polskich sztuk współczesnych

W dn. 18 lipca zakończył się w stolicy ostatni etap wielkiej imprezy kulturalnej — Festiwalu Polskich Sztuk Współczesnych.

Na zakończenie finałów w Państ. Teatrze Polskim przybył członkowie Rady Państwa, przedstawiciele Rządu, KC PZPR, oraz liczni reprezentanci świata literackiego i artystycznego stolicy.

Otwierając uroczystość wice-min. kultury i sztuki W. Sokorski podziękował, że największym osiągnięciem Festiwalu jest to, że niezależnie od błędów czy pomyłek — wprowadziliśmy mocno i na stałe do naszego teatru i do naszej literatury współczesną problematykę. „Przy tym — mówił tow. Sokorski — obecny Festiwal

należy traktować jako etap przejściowy do systematycznej i już ciągłej pracy nad artystycznym obliczem socjalistycznego teatru.

Po przemówieniu wice-ministra Sokorskiego, przewodniczący Głównej Komisji Oceny Polskich Sztuk Współczesnych, L. Schiller odczytał orzeczenie Komisji o przyznaniu nagród:

W dziale nagród zespołowych — I nagrodę

w wysokości 30.000 zł przyznano zespołowi aktorskiemu Państw. Teatru Współczesnego w Warszawie za przedstawienie sztuki A. Tarna „Zwykła sprawa”

trzy II-gie nagrody

w wysokości po 20.000 zł — zespołowi aktorskiemu Państw.

Teatru Nowego w Łodzi za przedstawienie sztuki J. Warmińskiego „Zwycięstwo”, zespołowi aktorskiemu Państw. Teatru Dramatycznych w Krakowie za przedstawienie sztuki J. Iwaszkiewicza „W Biedonicy”, zespołowi aktorskiemu Państw. Teatru Dramatycznych w Warszawie za przedstawienie sztuki L. Pasternaka „Trzeba było iskr”

III nagrodę w wysokości 15.000 zł — zespołowi aktorskiemu Państw. Teatru im. St. Jaracza w Olsztynie za wybitny wkład pracy w przygotowaniu Festiwalu Polskich Sztuk Współczesnych na terenie Olsztyna.

Wielkie znaczenie dla ukształtowania rewolucyjnego oblicza Dzierżyńskiego miał wpływ genialnych wódzów rosyjskich i międzynarodowego proletariatu. Lenina i Stalina. Wpływ ten występował już w zaraniu rewolucyjnej działalności Dzierżyńskiego i stale się pogłębiał; wydatni byli za szczególnie w okresie, gdy towarzyszył Feliks Dzierżyński i współorganizator sztuki Lenina i Stalina w dniach Października i w okresie umocnienia Państwa Radzieckiego.

Dzierżyński, stawiając pierwsze kroki w ruchu robotniczym na terenie Wilna i Kowna, znalazł się pod wpływem działalności leninowskiej „Związku Walki o Wyzwolenie Klasy Robotniczej”, którego wózorem przeszedł od kolokwej propagandy do masowej agitacji politycznej i organizacji walki mas robotniczych o ich ekonomiczne i polityczne zadania.

Centralnego SDRPR i tutaj nastąpiło jeszcze ściślejsze zbliżenie Dzierżyńskiego z wózami i twórcami partii bolszewickiej.

Przebywając przez kilka miesięcy 1906 r. w Petersburgu, Dzierżyński wspólnie z bolszewikami demaskował na posiedzeniach KC SDRPR oportunistyczną politykę mniejszości, która w liście z Petersburga Dzierżyński pisał: „Bolszewicy powiadają, że mój tutejszy pobyt jest korzystny; że wskutek mego „nieistnienia” (zapalczywości) mniejszości są mniej pewni siebie”. Dzierżyński wspólnie z bolszewikami ostro występuje przeciwko likwidatorstwu mniejszości.

Wspólna praca z geniuszami rewolucji Leninem i Stalinem miała ogromne znaczenie w życiu i działalności Dzierżyńskiego.

Cały swój talent organizatorski, niezłomną wolę, zapal i entuzjazm włożył Dzierżyński w przygotowanie historycznego powstania. W burzliwe dni, które zmieniły oblicze świata, Dzierżyński kierował powstaniem na niezwykle ważnych strategicznych odcinkach. Pod wodzą Dzierżyńskiego robotnicy, żołnierze i marynarze zdobyli pocztę i telegraf, odcinając rząd Kiereńskiego od łączności z krajem i światem, oddając w ręce Władzy Radzieckiej decydujące dla zwycięstwa rewolucji obiekty.

Revolucja zwyciężyła. Po obaleniu burżuazyjnego rządu tymczasowego, odbył się w dniu 7 listopada II Wszechrosyjski Zjazd Rad, który proklamował przejęcie całej władzy przez Radę.

Na Zjeździe Dzierżyński wygłosił przemówienie i zadeklarował solidarność proletariatu polskiego z Rewolucją Październikową, która otwiera drogę do niepodległości Polski.

Karzący miecz rewolucji

Po Rewolucji Październikowej nastąpił okres niezwykle zwycięskiej walki z kontrrewolucją, podjętą i wspomaganą przez państwa imperialistyczne. Rewolucja przeżywała trudny moment, w którym państwa imperialistyczne rozpoczęły walkę przeciwko Władzy Radzieckiej, rozpoczęła się zdradziecka, podstępna walka prowadzona przez rozwydrzoną kontrrewolucję.

20 grudnia Rada Komisarzy Ludowych powołała na wniosek Lenina historyczną uchwałę o utworzeniu Wszechrosyjskiej Nadzwyczajnej Komisji do Walki z Kontrrewolucją i Sabotażem (WCZK).

Na trudny i odpowiedzialny posterunek przewodniczącego

WCZK partia postawiła Feliksa Dzierżyńskiego.

W nekrologu zawiadamiającym o śmierci Dzierżyńskiego partia bolszewicka, partia Lenina-Stalina w następujący sposób charakteryzowała jego pracę w Czece:

„Jako bohater Rewolucji Październikowej i jeden z jej przywódców, Dzierżyński wkroczył na najtrudniejszy i niezwykle ciężki posterunek. Pod jego kierownictwem Czecha odparła ataki wrogów. W najcięższych czasach, w okresie niekonających się spisków i kontrrewolucyjnych powstań, gdy ziemia radziecka płonęła w ogniu i krwawy pierścieniec wrogów otaczał walczących o swą prawą proletariatu, Dzierżyński wykazywał nadludzką energię pracując na swej placówce mnięjszości wychinięta. Niemiłosiernie przez wrogów klasy robotniczej, cieszył się nawet wśród nich olbrzymim szacunkiem. Jego rycerska postać, jego osobista odwaga, najgłębsza ideaowość, szczerość, wyjątkowa szlachetność były źródłem ogromnego autorytetu, jaki sobie zdobył. Zasługi jego są olbrzymie, nieocenione”.

Leninowski-stalinowski kierownik, oparcie się na masach, niezwykła ofiarność, odwaga i przenikliwość sprawiły, że Dzierżyński stał się „karzącym mieczem rewolucji”, który zlikwidował zbrodnicze zamachy kontrrewolucji.

Dzierżyński z całą właścicielką mu rewolucyjną namiennością przystąpił do wykonania powierzonego mu zadania. Stojąc na czele odbudowy socjalistycznego przemysłu radzieckiego, Dzierżyński konsekwentnie i uporczywie walczył o zwycięstwo staliniowskiej linii generalnej, wiodącej go przekształcenia ZSRR w potężne mocarstwo przemysłowe, zapoczątkował rozbudowę ciężkiego przemysłu i tworzenie szeregu nowych, nieistniejących przedtem w ZSRR gałęzi przemysłu, jako podstawy ekonomicznego zwycięstwa socjalizmu.

Wcielając w życie staliniowską linię socjalistycznego uprzemysłowienia, Dzierżyński odniósł decydujące sukcesy na tym odcinku budownictwa socjalistycznego. Pracując pod kierownictwem towarzysza Stalina, Dzierżyński nie tylko odbudował i podniósł przemysł Kraju Rad do poziomu przedwojennego, lecz brał również udział w zakładaniu zrebów pod pierwsze giganty socjalistycznego przemysłu.

Działalność Dzierżyńskiego pod kierownictwem Lenina i Stalina zaskarbiła mu wspaniałą miłość narodu radzieckiego, który z tkliwością nazywał go „rycerzem rewolucji”, „niezłomnym i wielkim twórcą socjalizmu”, „żelaznym Feliksem”, „postrachem burżuazji”, „bohaterem Rewolucji Październikowej”.

Bedac wiernym uczniem i współorganizatorem Lenina i Stalina, Dzierżyński położył ogromne, nieocenione zasługi dla zwycięstwa Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, której był jednym z najwybitniejszych przywódców. Nieocenione są jego zasługi w walce z kontrrewolucją, w odbudowie zrujnowanej gospodarki narodowej, w bohaterkich zmaganiach na wielu frontach wojny domowej i interwencji imperialistycznej. Jedną tylko z tych zasług, z których każda jest związana z epokowym przewrotem w dziejach ludzkości, z rewolucją socjalistyczną, byłaby dostatecznym tytułem do dumy z tego wielkiego syna narodu polskiego.

Po Festiwalu polskich sztuk współczesnych

Człtelniczy i korespondenci piszą

Calokształtu spraw nie pozna się za biurka

Do głównego przedsiębiorstwa robot PPRK-2 w Nowej Hucie przyjeżdżają często różni przedstawiciele z Centralnego Zarządu w Warszawie...

Marnotrawstwo w Zakładach Ceramicznych „Pomorze”

Centrala Handlowa Materiałów Budowlanych w Gdańsku dostarcza w dniu 6 czerwca br. na plac budowy nr 155...

Miejscowość jest uroczą - porządki mniej

Grupa ludzi pracy spędzających urlop w Uście nad morzem pragnie ta droga wywozić swoje zależe z powodu nieporządków panujących w tej, skąd inąd uroczym miejscowości.

Śladem listów naszych czytelników

PRZYWRÓCONO SKASOWANY PRZYSTANEK 14 czerwca br. opublikowaliśmy list naszego czytelnika Feliksa Michałkowskiego...

Nawiasem mówiąc...

Spadkobiercy płacą

„Zaplaca” — powiedział sobie Herr August Thyssen, wyjmując z pancernego seifu spory dokument...

Ze wspomnień o Dzierżyńskim

Powstanie w Puławach

Do pięknych kart w działalności Feliksa Dzierżyńskiego należy czynny udział w organizowaniu powstania zbrojnego na terenie Puław...

Stachanowskie doświadczenia majstra Iwana Bielowa

P. Razinkow

Skończyła się defilada wojskowa. Na chwilę opustoszał Plac Czerwony w Moskwie i oto już zalewa go szeroki potok manifestantów...

Bez specjalnych obrabiarek

Kierownictwo zakładu, komitet partyjny i rada zakładowa poparły moją inicjatywę i obiecały jak najenergiczniejszą pomoc.

W zakładach „Krasnyj Proletarij”

„Niedawno odwiedziłem zakłady „Krasnyj Proletarij” w których pracuje majster Bielow. Na jednym z przeszło ogromnej, przestronnej hali fabrycznej wisiał transparent z napisem: „Stachanowski odcinek szybkościowych metod skrawania metali”.

Zespół im. Aleksandrowa pozdrawia naród polski

Горький, сердечный привет Польскому народу от коллектива артистов Цирка им. Александрова...

Wzrost osiedle mieszkaniowe Młynów

Rozpoczęta w 1949 roku budowa pierwszej części osiedla mieszkaniowego Młynów...

MPK szkoli nowe kadry

Ciągły rozwój komunikacji miejskiej oraz wzrost taboru samochodowego, tramwajowego i trolejbusowego...

Wyplaty zasiłków chorobowych w małych zakładach pracy

W marcu tego roku Warszawa Rada Związków Zawodowych wspólnie z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych...

Kropki nad „i”

Wychodzący w Niemczech zachodnich „Kasseler Zeitung” publikuje następującą satyrę polityczną: ojciec z synkiem siedzą na sali kinowej...

KONCERT ZESPOŁU FESTIWALOWEGO

20 bm. o godzinie 19 odbędzie się w sali „Roma” drugi koncert zespołu festiwalowego orkiestry Filharmonii Warszawskiej...

TEATRY

Polski — „Madame biada” — G. 19. Kameralny — „Trzeba było iskrę” — G. 19.

W S T O L I C Y

Rosnie osiedle mieszkaniowe Młynów

Rozpoczęta w 1949 roku budowa pierwszej części osiedla mieszkaniowego Młynów...

MPK szkoli nowe kadry

Ciągły rozwój komunikacji miejskiej oraz wzrost taboru samochodowego, tramwajowego i trolejbusowego...

Wyplaty zasiłków chorobowych w małych zakładach pracy

W marcu tego roku Warszawa Rada Związków Zawodowych wspólnie z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych...

Kropki nad „i”

Wychodzący w Niemczech zachodnich „Kasseler Zeitung” publikuje następującą satyrę polityczną: ojciec z synkiem siedzą na sali kinowej...

KONCERT ZESPOŁU FESTIWALOWEGO

20 bm. o godzinie 19 odbędzie się w sali „Roma” drugi koncert zespołu festiwalowego orkiestry Filharmonii Warszawskiej...

TEATRY

Polski — „Madame biada” — G. 19. Kameralny — „Trzeba było iskrę” — G. 19.

RADIO

Program I na fal 1322 m 5.10 Aud. dia wsi: 1.322 Koncert: 6.05 Pleśń masowa i muzyka: 6.30

Program II na fal 367 m

6.15 Muzyka ludowa: 6.50 Pleśń masowa 8.00 Przerwa: 13.30 „Bel-donek” — odezwoy. Wygłoszenie: 14.30

Program III na fal 367 m

6.15 Muzyka ludowa: 6.50 Pleśń masowa 8.00 Przerwa: 13.30 „Bel-donek” — odezwoy. Wygłoszenie: 14.30

Program IV na fal 367 m

6.15 Muzyka ludowa: 6.50 Pleśń masowa 8.00 Przerwa: 13.30 „Bel-donek” — odezwoy. Wygłoszenie: 14.30

Program V na fal 367 m

6.15 Muzyka ludowa: 6.50 Pleśń masowa 8.00 Przerwa: 13.30 „Bel-donek” — odezwoy. Wygłoszenie: 14.30

Program VI na fal 367 m

6.15 Muzyka ludowa: 6.50 Pleśń masowa 8.00 Przerwa: 13.30 „Bel-donek” — odezwoy. Wygłoszenie: 14.30

Program VII na fal 367 m

6.15 Muzyka ludowa: 6.50 Pleśń masowa 8.00 Przerwa: 13.30 „Bel-donek” — odezwoy. Wygłoszenie: 14.30